1e Jaargang, nummer 26, 5 oktober 2024

REFO TIJD

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën i.s.m. de Nederduits Gereformeerde Kerk (1571) - De moederkerk van Nederland sinds 1579. ‘Geen kerk zal over een andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder.’ (Kerkorde Emden, 1571)

In dit nummer : Het pad van Zefanja, en Het geheimenis van Aser

---

HET PAD VAN ZEFANJA

Het gebod van de zondekennis is de sleutel tot het Jezus-geheimenis, en ook het hek er omheen. Niemand komt daar zomaar over. Het vlees wil het omzeilen om Jezus weg te grabbelen. Het vlees wil Jezus weer kruisigen. Het vlees is verzot op een plaatsvervangend offer, een zondebok.

Er is gereformeerde zondekennis en gedeformeerde zondekennis, die aan elkaar parallel lopen.

In de nieuwe bijbel, in Kamba 9:36 staat :
Lees deze raadselen en wordt wijs,
Er is geen heil in het doorvorsen van vele boeken,
Maar wanneer gij de Urim vindt,
Is zij tot openbaring

Nu, de urim is de keursteen, de toetssteen, en die wordt in de grondtekst van het OT veel genoemd in de offerteksten, waaraan de ‘offerdieren’ (zonde, vlees, ego) ‘geofferd’ dienen te worden, oftewel getoetst. Dat is wat offeren dus daadwerkelijk betekent : toetsen. In principe moeten we alles, ons gehele zelf, opofferen, oftewel toetsen, elk bedenksel. Kamba 8:17 stelt dat de mensen het verstand tot koning hadden gemaakt en de urim hadden verworpen. De urim is de sleutel tot het gebod van de zondekennis, want die laat de valse, gedeformeerde zondekennis afsterven, en leidt de mens in tot de ware zondekennis, waardoor er ook een weg is tot het onderwerpelijke Jezus-geheimenis.

De urim is de hersteller van de plaats van belijdenis van zonde, en van de smekingen, oftewel van de zondekennis, en is dus de sleutel daartoe. (Kamba 10:9-10)

De nieuwe bijbel noemt dan Sefanja, of de Sefanja steen, de hersteller van de urim. Sefanja is een profeet die voorkomt in het OT en ook de nieuwe bijbel. Juda of de Juda steen brengt meer zicht op de urim. (Kamba 10:9)

Sefanja wordt in de nieuwe bijbel ook wel met een Z geschreven. Zefanja is de verborgen schepping (Duizen 24:11). Dat kun je dus ook vergelijken met het verborgen raadsbesluit van God in de leer van Calvijn, de diepere laag of diepere natuur van God. Zefanja betekent de diepte van God. (II Kamba 10:10) Het is het overblijfsel.

Want laten we eerlijk wezen : Er zijn ook valse, gedeformeerde urims, toetsstenen. De mens toetst sjoemelend, en neemt steekpenningen aan ten koste van de toets. De mens raffelt het af in het toetsen, toetst zijn eigen toetsmethodes niet, heeft verdorven maatstaven, is bevooroordeelt in het toetsen, doet geen gedegen onderzoek, en komt zo tot snelle conclusies op snelle paarden. Maar Sefanja streed tegen de mammondienst, tegen het aannemen van steekpenningen (Ewa 24:16). Het is dus van belang de diepte in te gaan willen we bij de ware urim terechtkomen, oftewel te gaan tot het pad van Sefanja, en daarop ook het toetsen toetsen, dus alle toetsmiddelen en toetsmethodes, en toetsmaatstaven toetsen, blijven doorworstelen op Pniël. Sefanja was dus ook een beeld van de volharding in het toetsen. (II Kamba 11:33)

Hier gaat ook de nieuwe bijbel catechismus over in inzetting 30 :

Over de school van het toetsen

Ook de toetsmiddelen moeten getoetst worden. Het toetsen zelf moet ook getoetst worden. (II Kamba 11:43, Rivieren 15:13). De mens mag niet tot snelle zelfovertuiging komen. Twijfel is beter dan overmoedige zelfovertuiging. De mens moet de oogst niet forceren. De mens moet niet aan de barensweeën proberen te ontkomen, maar moet de volledige fase van de zwangerschap doorstaan. De hemel komt de voorzichtigen en de twijfelaars tegemoet, maar laat de zelfverzekerden in hun dwaling. (III Werktuigen 1:66) De mens moet leren toetsen. (Ewa 31:21)

De zondekennis kan gemakkelijk ontspaken. Er is gedeformeerde zondekennis die al snel kan worden tot farizeïstisch-narcistisch paranoia als plaatsvervanger van de vreze des Heeren. Dan noemen ze dat wat zonde is geen zonde, en dat wat geen zonde is noemen ze zonde. Die lijnen van ware gereformeerde zondekennis en gedeformeerde zondekennis lopen dwars door de gereformeerde kerken en gemeenten heen. De lijn van de gedeformeerde zondekennis moet bij de wortel uitgetrokken worden, en

doorgeknipt worden op verschillende strategische punten.

Juda wordt in de nieuwe bijbel ook een beeld van de urim genoemd. (Duizen 32:24, 33:11-12)

Juda is een beeld van het toetsen, maar is in het Hebreeuws ook de zondekennis, of de belijdenis van zonde (Duizen 33:20). Jezus is de leeuw van de stam Juda, die zijn moeder is, als de zoon van de zondekennis, wat ook al laat zien dat de mens geen grip kan krijgen op het Jezus geheimenis dan door de zondekennis die de urim is. De zondekennis is dus een organisch geheel met de toetswetenschap, anders zou het de zondekennis niet zijn. Alles wordt daaraan getoetst. Zo zien we ook de afdwaling van de gemeente tot de toetsloze, gedeformeerde zondekennis van de snelle paarden, de zeer beknopte Laodiceaanse zondekennis, die ook zeer bedrieglijk is. Die heeft de urim afgedekt, of overboord gegooid. Zij kwamen zo tot het valse woord van Goliath om daar letterslaven te worden, door het naïeve dingbegrip, het dorre, kortaffe objectbegrip. Het wordt al snel tot een spreken en denken in cirkels. Cirkelredenaties is waarop de hedendaagse moderne kerk gebouwd is. (Duizen 33:16-19, Duizen 19:31-33)

Juda werd een beeld van de zondekennis, omdat Juda de machteloze was, die door Israel werd geminacht. Israel plunderde Juda, en bracht het tot honger, vandaar dat Juda ook een beeld is van de honger. Juda was maar een klein volk, en daarom ontfermde de Heere zich over Juda. (Ewa 28:52)

Veel gedeformeerde zondekennis is niets anders dan zelfvleierij. Ze redeneren en speculeren totdat zij een oplossing hebben gevonden om het schoon te praten, en dat is vaak door het Jezus-toverwoord, wat Jezus-misbruik en Jezus-afgoderij is, als een afwasmiddel, terwijl de kanker van binnen blijft doorgroeien.

Hoe bij de ware zondekennis te komen is nu het grote vraagstuk voor de kerk. Wij moeten hiervoor het hongerpad van Juda begaan, die werd onderdrukt door Israel, om zo te komen tot het Jezus-geheimenis, die de zoon was van de zondekennis, waarbuiten geen wedergeboorte is. Dat wil niet zeggen dat er geen wedergeboorte is buiten Jezus op zich, maar dat er geen wedergeboorte is buiten ‘de zoon van de zondekennis’, de ‘zoon van Juda’. Dat is een geheimenis van het verborgen manna, geen object. De kerk moet loskomen van het naïeve, kortzichtige objectbegrip wat ze hebben lopen uitbuiten voor een markt. Zonder zondekennis geen wedergeboorte, maar letterslaven en naamslaven, zoals de Jezus-roepers hebben nog geen zicht op de werkelijke zondekennis. Zij zijn nog slaven van het woord van Goliath, van de zelfvleierij, van overmoedige dartelheid.

Men moet de eigen economie opgeven om tot de zondekennis te kunnen gaan. Zefanja streed tegen de mammondienst van eigengerechtigde economie, de handelsgeest die over en weer sjoemelt, in grote dartelheid. Zelfs de gedeformeerde minderwaardigheids-complexen zijn meerderwaardigheids-complexen. (Vuch 12:1) De mens moet dus minderen, waarvan Juda ook een beeld is. Zefanja is in de nieuwe bijbel de sleutel tot de urim. Het laat zien dat er geen directe weg tot de urim is, dat de mens moet komen tot de juiste schakels. De keurstenen zijn alleen voor de overwinnaars. De mens moet blijven worstelen in Pniël totdat zij het karakter van Zefanja hebben ontwikkeld in hen (II Kamba 11:33).

Er is alleen leven in diepte, waar Zefanja voor staat, en dit gaat dus tegen zomaar het oppervlakkige in. Het is een beeld erop wijzende dat we niet zomaar lichtzinnig met het Jezus geheimenis om mogen gaan. Gaan we dartel met Jezus om, dan wordt het ons tot valstrik (Kersten).

Jezus wees terug op de oude profeten. Daar lag het geheimenis verborgen. Jezus kwam als een herinnering daaraan (Calvijn).

Omdat het volk de verblindende lichten van de dartelheid was nagevolgd moest Zefanja wel een zoon van de duisternis zijn, als een oordeelsprofeet. (II Kamba 8:12)

Als het volk hun Jezus-afgod afgenomen wordt dan klagen ze. Ze hebben snelle afgoden genomen. Die zijn overal. Die betuttelen de mens. De nieuwe bijbel stelt dat de Egypto-judeo wortels van Zefanja in de stam Aser liggen, wat het zelfoffer betekent, de kennis die doet knielen. (II Kamba 10:16-20) Zonder het zelfoffer is het onmogelijk om tot de ware zondekennis te komen. In dat verband worden Aser en Ezau besproken in de nieuwe bijbel. Als Jezus zegt : ‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven,’ dan moeten we ook die weg bewandelen, want die liep terug tot de geheimenissen van het OT, waar Jezus op wees, als een herinnering. Daar lagen de schakels, daar lag het verborgen manna, wat in de nieuwe bijbel wordt besproken. De weg is geen object, maar een pad wat je dient te bewandelen, en dan kijken waar het naartoe gaat en daar lering uit trekken.

HET GEHEIMENIS VAN ASER

Het zelfoffer is een aanhoudende worsteling, niet iets wat je snel eenmalig kunt doen, want het zelf, het vlees, wil niet loslaten.

Dit dagelijkse zelfoffer is om ons heen gestaakt, waar Daniël al voor waarschuwde. Over het pad van Zefanja kunnen we teruggaan. Dat is een oorlogspad van het hongeren. Dan moet je jezelf op een rantsoen zetten.

De nieuwe bijbel noemt de stam Aser als de wortel van Zefanja, wat een Egyptisch beginsel is. Egypte en Israel zijn altijd onlosmakelijk aan elkaar verbonden geweest, wat al bij Abraham begon, en daarna Jozef, en toen Mozes. Jozef en Mozes waren beiden Egyptologen. Zo moest in de Egyptologie het lichaam van Aser samengevoegd worden, want dit was in stukken gescheurd. Aser werd in de Griekse transliteratie Osiris genoemd. Het is een beeld van de exegese die dient plaats te vinden. (II Behemma 4:33)

Dit wordt overigens door Jeremia gedaan, als beeld ervan.

Deze lichaamsdelen, stelt de nieuwe bijbel, liggen in het water, en alleen door de exegese (Jeremia) kunnen wij dat opdiepen. (II Behemma 6:34) Aser was een beeld van de verdronkene in de Egyptische mythologie. (II Werktuigen 5:9) De nieuwe bijbel stelt dat Aser voor het oordeel staat. (III Werktuigen 5:10) Dit gaat om het diepere oordeel, om de mens tegen de zonde te beschermen, en dus ook tegen de valse zondekennis, die dus zonde in zichzelf is, als de verboden godsdienstig-vleselijke kennis. Vandaar dat de oordeelskennis zo belangrijk is, te weten hoe groot het oordeel is, niet alleen maar hoe groot de zonde is.

Hier handelt onze catechismus ook over in inzetting 57 : 'De mens moet zowel de grootte van de zonde en de schuld kennen als de grootte van het oordeel (Odenlech 10:3).' En : 'Het zaad moet geheel sterven. Als de mens om genade smeekt, dan krijgt de mens te horen : 'Mijn oordeel is genoeg,' want de oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig. (Behemma 21:14, Duizen 9:9-10, 18:66-67)'

Als de mens verlossing zoekt van de doorn in het vlees, dan krijgt men te horen dat het nog moet blijven zitten om de mens tegen de zonde te beschermen. Wij moeten daarom oppassen met snelle genezing en het in het kader van de hemelse natuurprocessen zetten, oftewel de hemelse kennis, het hemelse Woord.

Aser staat voor de tucht waaraan we ons moeten onderwerpen, aan de roede des Heeren (Duizen 27:1). Het gaat dus niet om zomaar zondekennis, maar ook om onderwerping aan tucht en oordeel, want de bedriegelijkheid van menselijke oplossingen voor het zondevraagstuk is groot, hoe vroom en godsdienstig die ook mogen klinken. De kerk moet hiervoor ook wederkeren tot de tuchtskennis. De oude vaderen wilden het volk hierin inleiden, maar zij waren afgezonderd, en hun leer werd veelal tegengehouden en verborgen, terwijl de leken-kerkeraden met de kerk wegliepen om het tegen de hemelse kennis te beschermen. De sleutel der kennis werd verborgen gehouden. Jezus waarschuwde ervoor en de oude vaderen en profeten. Het volk was ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. De oude vaderen wisten dat er geen directe weg of directe oplossing was. Zij predikten over de lange omweg. Om de diepte van het water te testen moet je er niet met beide benen inspringen. (Zeeën 3:16)

Uiteindelijk was het dit principe van Aser waaruit de vrouw geschapen werd, als uit de rib van Adam. (II Duizen 24:17)

De tucht en tuchtskennis is als het hemelse touw waaraan de mens gebonden moet zijn, opdat zijn vlees geen winst over hem behale. (II Kamba 15:4-18)

TEKSTEN VOOR DEZE WEEK

'Elke nieuw gevonden waarheid is ook weer een nieuw probleem, omdat het verkeerd gebruikt kan worden.'
Ewa 15:2

'Om alles te herscheppen moet de mens niet de aarde ontvluchten, maar dieper de aarde ingaan.'
II Kamba 15:35
